

TÓCÓI HARANGSZÓ

A Szent Család Templomból

18. évfolyam 5.szám - az Úr 2017. évének május havában

„Szenvedett Poncius Pilátus alatt, megfeszítették, meghalt és eltemették”

Az emberi életünk folyamán legfőképp a szenvedés és a halál tényével nem tudunk mit kezdeni. A szenvedést értelmetlennek látjuk és a legtöbb esetben úgy éljük az életünket, mintha a halál rajtunk nem fogna. Az ember élet utáni vágya fejeződik ki elég érdekes módon ebben a magatartásformában. Nem hiába járta ezt az utat be a Megváltó is. Nem csak példát adott nekünk, hanem megmutatta az értelmét is ezeknek a dolgoknak.

Az ember életében a szenvedés ugyanis elkerülhetetlen. Mind a filozófiai irányzatok, mind a vallások sokféleképpen keresték a választ a szenvedés megértésére. Az ószövetségi iratok is több ízben értekeznek erről a témáról, a legteljesebben Jób könyve foglalkozik vele. Bár a kinyilatkoztatás része, lényegében itt sem kapunk a szenvedésről kielégítő választ. A szenvedésnek ugyanis cél és egy nagyobb jó nélkül nem tudunk értelmet adni. Krisztus mutatta meg szenvedésében azt, hogy az ember örök élete egy olyan nagyobb jó, amiért érdemes vállalni a megpróbáltatást. Ezt mindennapi életünk apróbb szenvedéseiben is megélhetjük és láthatjuk. de például egy édesanya szülési nehézségeiben is, ami nem felejteti a szenvedés gyötrelmét, de az új élet születése nagyobb ajándék és öröm, mint az elviselt fájdalmak nehézsége.

Ugyanígy vehetjük szemügyre a halál kérdéskörét is. A halállal megváltoztathatatlanul véget ér földi életünk. Krisztus az ő halálával megtörte ezt az igazságot, ugyanis a feltámadása a végső szó. Ugyanakkor végigjárta az emberi életnek ezt az állomását is éppen azért, hogy megmutassa számunkra, hogy nem úgy áll a halál felett, hogy „elkerüli” azt. Halálában értünk áldozta magát, hogy nekünk életünk legyen.

A feltámadás reménye és szilárd hite tud a keresztény embereknek a földi élet legreménytelenebb helyzeteiben is olyan támaszt adni, aminek segítségével nem csak átvészelni tudjuk a nehézségeket, a szenvedést, vagy szerettünk elvesztését, hanem abból merítve gazdagodni is tudunk minden nappal. Természetesen ettől a tényről a szenvedés és a halál önmagában nem válik jóvá, viszont nem marad értelmetlen. A szenvedés keresztthordozássá válik, amivel Krisztust követjük és gyarapodhatunk a szeretetben és emberségünkben. A halál pedig nem reménytelen elmúlás lesz ezentúl, hanem átmenet az örök élet örömeiben, ahol beteljesedik az életünk.

Rev. Reznek Ádám

Egyháztörténeti jelentőségű esemény Debrecenben

A Szent László-év fő ünnepségére elhozták Győrből Szent László koponya-ereklyéjét Nagyváradra., mely május 13-án és 14-én (útban oda és vissza) este tiszteletre volt kihelyezve a debreceni Szent Anna székesegyházban. Az ereklye jelenlétében tartott szentmiséken plébániánk hívei közül is többen részt vettek.

Tóciói Harangszó

Kiadó: Fodor András plébános. Szerkesztő: Takács József

H-4031. Debrecen, Holló László sétány 1. Tel./Fax: (52) 491-060

A Harangszó elérhető honlapunkon is: <http://szentcsalad.dnyem.hu>

Plébánosunk, Fodor András atya Nagyváradon volt részese az ünnepi nagymisének és az azt követő körmenetnek.

Események templomunkban

Április 20-án 82 éves korában elhunyt Petrikovits István testvérünk. – Nyugodjék békében !

Április 29-én Kruppa Levente Márknak szolgáltatta ki Ádám atya a szent keresztséget. Május 8-án ismeretlen személy ellopta és gépkocsival elvitte templomunk perselyét az újságos asztalról.

Május 14-én Kiss Bálint részesült templomunkban a keresztség szentségében.

Május 28. Urunk mennybemenetele – Főünnep.

Június 2-án elsőpéntek.

Június 3-án elsőszombat. 14 órától az Angyalföld téri régi kápolnánkban adományokat fogadunk és osztunk rászorulóknak számára.

Június 4. Pünkösdvasárnap. A Szentlélek eljövételének ünnepe. Főünnep.

Június 11. Szentháromság vasárnapja.

Június 18. Úrnapja. Szentmise után körmenet lesz a templom körül. – Az úrnapi oltárok díszítéséhez és az Oltáriszentség előtti szíromszóráshoz alkalmas virágokat (vagy pénzbeli adományt) kérünk.

A Mária Légió minden hétfőn 16:30-tól (hetenként váltakozva) beteglátogatást vagy közös imát végez.

Csütörtökönként 19 órára Ádám atya várja az egyetemistákat és a hasonló korúakat közösségépítő programra a plébániai hittanterembe.

Szombatonként 19 órától ugyanott a gimnazistáknak és kortársaiknak lesz ifjúsági hittan.

Az András atya által vezetett Keresztény filmklub következő alkalmai május 25-én és június 8-án lesznek.

Felnőtt katekézist június 1-én és 15-én 17 órától tartunk a hittanteremben.

Jézus Szívének tisztelete

Mivel pedig a Szent Szívben van Jézus Krisztus végtelen szeretetének a jelképe és képi kifejezése, azé a szereteté, amely kölcsönös szeretetre indít bennünket, helyesen tesszük, ha egészen odaadjuk magunkat az ő legfölségesebb szívének, ez mindazonáltal nem jelent semmi mást, mint hogy Jézus Krisztusnak adjuk és kötelezzük el magunkat, mert mindazt a tiszteletet, készséget és istenfélelmet, amit az isteni Szív iránt tanúsítunk, valójában és sajátosan Krisztus iránt tanúsítjuk.

XIII. Leó pápa: „Annus sanctum” körleveléből. 1899.

Megkérdeztük

Egy hitoktatóm személye, példája és hatása életemre

Sóki Károly atyának hívják azt a papot, aki életem egyik legmeghatározóbb személye. Szombathelyről 14-15 évesen kerültem Debrecenbe családommal, ez nagy törést jelentett számomra. Nehezen fogadtam el a „régivilágom” elvesztését és a „minden idegen” megszokását. Egy fiatalnak létfontosságú, hogy kérdéseivel olyan személyhez fordulhasson, aki hiteles, akit elfogad. Kellenek, hogy legyenek barátai, akik alakítják személyiségét. Ezeket Károly atyában és hittanos társaimban találtam meg. Míg szülővárosomban a pap bácsi a büntető, hatalmas Istenről tanított, addig Károly atya megismertette velünk a szerető, védelmező Mennyei Atyát és a vigasztaló Szentlelket.

Sugárzott róla az elhivatottság; láttuk, hogy jó pásztor a rábízott híveknek. Hittanórái alakították és mélyítették hitemet. Az öröme tette nyitottá szívünket, elménket. Két Igevers erősödött meg a szívemben: „Arról ismerje meg mindenki, hogy tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.” *Jn 13,35.* „Akik téged szeretnek, tündököljenek, mint a kelő nap az ő erejében!” Bír. 5.31.b. Mit is tett értünk? Hangszereket vásárolt, biztatott, hogy tanuljunk meg rajtuk játszani. Elején billentyűsként próbálkoztam, de a gitár jobban vonzott, végül azt választottam. Az 1970-es évek vége felé már a Szent Anna templomban énekeltünk, zenéltünk. Az első Ifjúsági Találkozón Sillye Jenő: „Értem is meghalt a kereszten” c. oratóriumát adtuk elő. Ezek a dalok ott csak dallamok és szövegek voltak. Később, az élet nehezebb szakaszában váltak életté. „Adj erőt Istenünk, pünkösdi szent erőt!”. Az akkori hittanosok felnőttünk, családunk lett, de még mindig tartjuk a kapcsolatot, rendszeresen találkozunk. DALÁRDA néven szentmiséken szolgálunk, segítjük egymást MINDENBEN. Visszatérve Károly atya áldásaira, a következőre emlékszem. Elvitt bennünket kirándulni Dunántúlra, pap barátjához és az ottani fiatalokhoz. Családoknál helyeztek el bennünket. Ebből a találkozásból mind a mai napig élő, igaz barátság született! Közel 40 év telt el! Örülök, hogy ismerhetem őt és próbálok olyan keresztény lenni, aki másokat szolgál és tanúságot tesz Isten kegyelméről, erejéről. *Gyarmati Barnáné*

A minap, egy futó találkozás során merült fel ez a kérdés. Iskolás koromban nem volt hittan tanítás az iskolákban, így nekem nem volt, a szó klasszikus értelmében vett „hittantanárom”.

De ki, vagy kik voltak az én hittantanáraitam?

Első a nagymamám volt, aki már kisgyermekként tanítgatott imádkozni. Gyakran vitt bennünket misére, ha „fenn jártunk” a városban, be- betértünk a Szent Anna templomba.

Az elsőáldozásra való felkészülés volt a következő tanulási időszak. Az akkoriban fiatal pap, Farkas András atya tanított bennünket. Visszagondolva: a belőle kiáradó szeretet és mély hitének kisugárzása fogott meg minket. Akkoriban, gyermeki lélekkel, nagyon kedveltük őt. Olyannyira, hogy elsőáldozás után több éven keresztül minden nyáron ministráltunk neki.

A következő tanárom Papp Bandi, egy maga is ministráló, akkoriban gimnazista nagyfiú volt. Tanított bennünket a latin szövegre (még latinul miséztek, és ahogy ma a hívek „felelgetnek” a pap által mondott liturgikus szövegre, akkoriban a ministránsok válaszoltak latinul). Igazi közösséget formált belőlünk. A sekrestyében gyakoroltuk a ministrálási teendőket. Gyakran vitt bennünket a Nagyerdőre kirándulni. Aztán „eltűnt” évek. Sajnos a ministráns csapat feloszlott.

Nem feledkezhetek meg mindannyiunk állandó hittan tanáraitól, a miséző és prédikáló papokról. Gimnazista korom kiemelkedően „szépen” prédikáló papja volt Dévényi Tihamér plébános atya. Éveken át hallgattam a vasárnap esti szentmiséken a lelki táplálékomul szolgáló szentbeszédeit. Később felnőttként szorgalmasan jártam a vasárnap reggeli szentmisékre, Felföldi László atya szentbeszédeit hallgatni. Mai napig meg szoktam hallgatni, az internetre feltöltött szentbeszédeit. Különleges lelki élményt nyújtanak a Húsvét előtti lelkigyakorlatos szentbeszédek.

A fölített kérdésre a válasz: segítettek a hit megismerésében és megtartásában. Utat mutattak a keresztény élethez.

Kiss Béla

1960-ban, Tiszaújvárosban, a későbbi Leninvárosban kezdték a szüleim közös életüket, s az első leánygyermek, én már ebbe a városba születtem. Az édesanyám pedagógusként a szocialista rendszerben nem vallhatta be, hogy Isten-szerető, s vasárnaponként az apai nagyszülőknél, Tiszagyulaházán, ritkábban, az anyai nagymamánál, Hajdúdorogon járt a családunk templomba. Így már kisgyermekként megtanultam a római és görög liturgiát is.

Még nem voltam iskolás, de már készültem az első áldozásra, így édesapám munkaidő után, a Tisza-gáton motorkerékpárral vitt Bodnár Barnabás plébános atyához, aki akkor a tiszagyulaházi plébánián teljesített szolgálatot.

Hatalmas könyvet - képes Biblia - vett elő, kisgyermekként rácsodálkoztam a gyönyörű, szinte meglevenedő képekre, amelyeknek a segítségével magyarázta, és bemutatta Jézus és a szentek életét, a mennyországot és a poklot. Elevenen élnek bennem a falubeli gyerekekkel való hittanórák, a közös készülődések a nagy napra, amikor majd magamhoz veszem az Oltáriszentséget, a szülők előtti „vizsga” a templomban, az első gyónás izgalma, az önfeledt játékok a templom-kertben. Így csak egy gyermek, gyermeki lélekkel tud örülni a kis Jézusnak; a szentmiséknek, a templomi búcsúknak.

Plébános atya türelme, gyermekszeretete, zengő énekhangja 50 év távlatából is felidéződik bennem; nagy szeretettel őrzöm tanításait és büszke vagyok Rá, mint papra. Imádságos lelkülete és élete, a hívek iránti elkötelezettség segíteni akarása, felebaráti szeretete megmutatta Isten erejét és szeretetét, amely elkísérte a nagyszüleimet, szüleimet és engem gyermekként, majd szülőként Istenhez vezető utunkon. Az Ő szeretete által tapasztalta meg a családom, hogy a keresztény élet szép és örömteli, s érdemes ráépíteni a magunk és gyermekeink életét.

Molnár Katalin

Ima

Uram, Jézus Krisztus (...)

Határtalan irgalmasságodban bízva kérlek,

adj nekem töredelmes és odaadó szívet,

alázatos, feddhetetlen és buzgó szívet,

hűséges és tiszta szívet,

a te Szíved szerinti szívet;

általad, a te Szívedben megszentelt szívet;

Szíveddel egyesült és benne foglaltatott szívet,

Hogy soha többé ne adjam másnak magam, csak neked.

DionysiusRyckel O. Carth

Vasárnapi szentmiséken felolvasó testvérek

Május 21. (Húsvét 6. vasárnapja) Mária Légió

Május 28. (Urunk mennybemenetele) Ifjúság

Június 4. (Pünkösdvasárnap) Asztalos család

Június 11. (Szentháromság vasárnapja) Nyakacska család

Megér egy mosolyt

Hirdetés egy villanyoszlopon

„ 4 és 6 dekás kanári madaramat elcserélném 30 deka felvágottra.”